

Medlem af Inatsisartut
Naaja Nathanielsen

inatsisartut@inatsisartut.gl

Besvarelse af § 37 spørgsmål vedrørende Råstofloven

Kære Naaja Nathanielsen,

Mange tak for dit spørgsmål.

Du har stillet følgende spørgsmål:

1. Der er uoverensstemmelse mellem den danske og den grønlandske udgave af Råstoflovens § 1, stk. 2. Formuleringen "under tilsvarende forhold" optræder i den grønlandske udgave af loven med ordlyden "pissutsini assigiinngitsuni". Hvilken version er den korrekte?
2. Skal ordlyden i den danske version af Råstoflovens § 1, stk. 2 forstås således, at "under tilsvarende forhold" beskriver minimumskrav, såfremt det er den danske ordlyd der er den korrekte?

Naalakkersuisut er enige i, at det er uheldigt, såfremt der er uoverensstemmelser mellem den grønlandske og danske udgave af en lov tekst. Og Naalakkersuisut er meget opmærksom på, at disse forhold rettes, såfremt dette kan skabe tvivl om forståelsen af lovgivningen og dette ikke kan afhjælpes ved hjælp af en vejledning.

Naalakkersuisut er enige i, at "pissutsini assigiinngitsuni" bedre kan oversættes til dansk som "under forskellige forhold" end til "under tilsvarende forhold".

Dette gør dog ikke nødvendigvis nogen forskel for forståelsen, da § 1 er en formålsbestemmelse, der fortæller hvad Inatsisartuts hensigt har været med loven og derfor ikke indeholder en materiel retsregel. Men kan betragtes som en instruks til forvaltningen om hvilke kriterier, der skal anvendes, når der skal træffes en afgørelse.

Jeg har spurgt forvaltningen, hvorledes bestemmelsen materielt og juridisk forstås.

Råstofdirektoratet har anført, at § 1 betragtes som minimums kriterier, der altid skal tillægges vægt i forbindelse med godkendelse af aktiviteter efter råstofloven. Råstofdirektoratet henviser i den forbindelse til råstoflovens § 83, der lyder:

§ 83. Virksomhed omfattet af tilladelser efter inatsisartutloven skal udføres i overensstemmelse med under tilsvarende forhold anerkendt god international praksis på området. Virksomheden skal udføres på en hensigtsmæssig måde samt forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed.

9. mar 2012
Sagsnr. 2012-062862
Dok. Nr. 843222

Postboks 930
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 68 00
Fax (+299) 32 43 02
E-mail: bmp@nanoq.gl
www.nanoq.gl

§ 83. Ingerlatat inatsisartut inatsisaat malillugu akuersissutinut ilaatinneqartut, ingerlatami nunat tamat ileqqorisartagaat pitsaasut akuerineqartullu tungaasigut ajunngitsumik eqquutsillugit suliarineqartassapput. Ingerlatat iluaqutaasumik isumagineqartassapput kiisalu isumannaallisaaneq, peqqissuseq, avatangiisit, pisuussutinik atuineq kiisalu inuiaqatigiinnut akornutaanngitsut eqqarsaatigalugit isumannaatsumik suliarineqartassallutik.

Bestemmelsen i § 83 er stort set identisk med den tidligere råstoflovs § 23, hvorfor praksis efter denne bestemmelse ligeledes har betydning i dag. Efter praksis fra det tidligere Fællesråd for Mineralske Råstoffer, samt det tidligere og det nuværende Naalakkersuisut forstås "under tilsvarende forhold anerkendt god international praksis på området", som et absolut minimumskrav.

Generelt skal en rettighedshaver ved en ansøgning om en godkendelse eller en aktivitet altid dokumentere, at denne vil anvende den bedste teknik, løsning eller standard vedrørende sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed. Hvis rettighedshaver kan dokumentere dette, vil en godkendelse sædvanligvis blive givet på vilkår af anvendelsen af den dokumenterede bedste teknik, løsning eller standard.

Denne godkendelse kan dog ikke bruges som en sovepude for rettighedshaver, der denne efter § 83 til stadighed er forpligtiget til, at holde sig orienteret om ny viden på området, og skal til stadighed udføre aktiviteter i henhold til anerkendt god international praksis på området.

På denne måde sikres, at råstofaktivitet i Grønland altid udføres efter god international praksis, da tilsynsmyndigheden således vil kunne påtale og udstede påbud om overholdelse af råstoflovens § 83, uanset om godkendelse eller tilladelsen indeholder beskrivelse af udførelse af en aktivitet på en bestemt måde, såfremt denne nu må anses som værende forældet.

Du anfører i dit spørgsmål, at "Vores placering højt mod nord betyder, at der ikke altid kan drages direkte sammenligninger med råstofprojekter andre steder i verden". Til dette skal anføres, at placeringen af virksomheden ikke er afgørende, det er selve aktiviteten, der ses på. God international praksis behøver heller ikke at være begrænset til råstofaktivitet, men kan være alle standarder eller praksisser, der umiddelbart vil kunne anvendes på den pågældende aktivitet. Dette betyder, at selvom der eksisterer en "god international praksis" for den pågældende aktivitet i et arktisk miljø, så udelukker dette ikke, at der anvendes en bedre praksis eller teknik, hvis det generelt er anerkendt, at denne praksis, teknik, standard eller løsning er bedre, uanset om denne primært anvendes i lande, hvis klima ikke er umiddelbart sammenlignelig med vores.

Du spørger helt konkret til, hvilken er version af råstoflovens § 1, stk. 2, der må anses som den korrekte. Til dette skal anføres, at formuleringen i den danske umiddelbart er den tilsigtede, men at den grønlandske version ikke er forkert eller i modstrid med forståelsen af formålet med bestemmelsen. Som anført vedrørende fortolkningen af § 83, er det således ikke afgørende om der er tale om "under tilsvarende forhold" eller "under forskellige forhold". Det afgørende er, hvad kan betragtes som "god international praksis".

Til eksempel: Det antages, at være "god international praksis" at bære sikkerhedssko, hvis der er risiko for, at få noget over tæerne. Det gør ingen forskel, hvorvidt man sammenligner 2 helt identiske forhold, således 2 ansatte i samme mine eller man sammenligner ansatte i en mine og ansatte andre steder, hvor der er risiko for, at få noget over tæerne.

Det samme er tilfældet med anvendelse af høreværn, hvor det afgørende er, hvilket lyd-niveau man almindeligvis betragter som værende skadeligt for hørelsen.

Det gør således heller ingen forskel, at ny teknologi måske er frembragt til et helt andet formål, hvis denne med fordel kan anvendes til råstofaktivitet. Eksempelvis har et schweizisk firma opfundet en separations metode, der anvender en højspændingspuls, der meget selektivt kan opsplitte en mobiltelefon eller andre elektriske apparater i de oprindelige komponenter med henblik på genbrug. Denne metode er ligeledes forsøgt anvendt til at separere bjergarter i deres forskellige mineral typer. Afhængig af resultaterne heraf, kan dette eventuelt vise sig, at være "god international praksis", da alternativet er manuel knusning eller kemisk separation. Hvorfor metoden således kan være "god international praksis på området", da den opfylder samtlige krav i § 83 om at blive udført forsvarligt med hensyn til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed.

Det er således Naalakkersuisuts opfattelse, at selvom der er forskel på ordlyden af henholdsvis den danske og grønlandske udgave af råstoflovens § 1, stk. 2, så er der ikke tale om en uoverensstemmelse, der ændrer ved det formål, som var tænkt med bestemmelsen og begge versioner beskriver loyalt det ønske Inatsisartut har haft med råstofloven.

Uanset det ovenfor anførte, bør der ikke være mulighed for sproglig misforståelser i lovgivningen, hvorfor Naalakkersuisut i forbindelse med den planlagte revision af råstofloven, vil fremlægge forslag vedrørende en teknisk rettelse af § 1, stk. 2.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Ove Karl Berthelsen